

វិធានការការពារ:

- ត្រូវប្រញាប់វាយការណ៍ជូនមន្ត្រីបុព្វេទេស ឬ ភ្នាក់ងារសុខភាពសត្វភូមិដែលនៅជិតអ្នកប៉ុគ ទៅពេលសត្វមានរងរងដំងើរអត់ក្តាម
 - ត្រូវបំបែកសត្វឈឺចេញពីប្លង់
 - ត្រូវធ្វើអនាម័យកន្លែងចិញ្ចឹមជាប្រចាំ
 - ត្រូវផ្តល់ថ្នាំអាហារទទេ
 - ត្រូវលាងសំអាតបង្ការដោយទឹកម្អូរ
 - ហាមធនសត្វចេញ-ចូល ឬ រងកាត់បំបែកដំងើរ
 - ហាមទិញ-លក់សត្វគ្រប់ប្រភេទ ដែលមានដំងើរ ឬផ្ទុកមេរោគ
- វិធានការដែលមានប្រសិទ្ធភាព ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងដំងើរអត់ក្តាមគឺ ការចាក់ថ្នាំការពារ (ចាក់វ៉ាក់សាំង) ជាមុន ។ ការចាក់វ៉ាក់សាំងការពារជាមុន មិនត្រឹមតែអាចការពារសត្វមិនឱ្យកើតដំងើរអត់ក្តាមប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើនទៀតដូចជា:
- សត្វមិនឈឺ និង មិនរងរងដំងើរសត្វដ៏ទៃទោះបីសត្វនោះស្ថិតនៅកន្លែងផ្ទះដំងើរក្តី
 - សត្វគ្មានដំងើរ និង មានសុខភាពល្អ

- ថ្នាំការពារ (វ៉ាក់សាំង) មានតម្លៃថោក
- កាត់បន្ថយការចំណាយថវិកាក្នុងការព្យាបាល
- បង្កើនប្រាក់ចំណូល

ដូចនេះ ដើម្បីការពារសត្វកុំឱ្យកើតដំងើរអត់ក្តាម ត្រូវចាក់

វ៉ាក់សាំងការពារសត្វឱ្យបានទៀងទាត់តាមប្រតិទិនចាក់ថ្នាំការពារ ។
 វ៉ាក់សាំងការពារដំងើរអត់ក្តាម ផ្តល់ភាពស្ងប់ដែលអាចស្នេរបាន
 ក្នុងរយៈពេល ១០-១២ ខែ ។

ថ្នាំបំបាត់ដំងើរអត់ក្តាមដ៏សុវត្ថិភាព

កំណត់ចំណាំ:

ចាក់វ៉ាក់សាំងមួយមុខ គឺអាចការពារបានតែមួយមុខប៉ុណ្ណោះ។

ការការពារប្រូម៉េសេរីយ៉ាស៊ីសក្រហម

នាយកដ្ឋានជំងឺសត្វ និងមនុស្សាធិការ

**អគ្គប្រយោជន៍នៃការ
ចាក់ថ្នាំការពារជំងឺសត្វក្រហម**

Foot and Mouth Disease

ព័ត៌មានបន្ថែម : នាយកដ្ឋានជំងឺសត្វ និង បសុព្យាបាល
អាសយដ្ឋាន : ផ្លូវ សំឡា ភូមិទ្រា សង្កាត់ស្ទឹងមានជ័យ
 ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ
ទូរស័ព្ទចម្លោះទេស : ០១២ ២១៩ ៩៧០
០១២ ៨៣៣ ៧៩៥

សេចក្តីសន្និដ្ឋានសង្ខេប ១

ជំងឺអុតក្តាម ជាជំងឺឆ្លងដែលកើតមានលើចំពោះសត្វដែលមានចង្កែកជើងពីរដូចជា៖ គោ ក្របី ជ្រូកពពែ ច្រើម.....។

ជំងឺនេះមានកើតឡើងនៅ ពេលពេញពិភពលោក ធ្វើឱ្យមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់កម្លាំងអ្នកសាញ់ សេដ្ឋកិច្ច គ្រួសារ និង សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។

ការបង្ក និងការពារជំងឺ៖

ជំងឺអុតក្តាម ឆ្លងពីសត្វមួយ ទៅសត្វមួយទៀត តាមរយៈ

ការប៉ះពាល់ជាមួយសត្វឈឺ មនុស្ស ឬ សម្ភារៈ ប្រើប្រាស់ដែលប្រឡាក់ប្រឡូសដោយមេរោគ ។ មេរោគនៃជំងឺអុតក្តាម អាចរើរតាមខ្យល់ និង ហូរតាមទឹក ។ ជំងឺអាចកើតឡើងតាមរយៈ

- ការប្រើប្រាស់ខោអាវ ស្បែកជើង ឬ សម្ភារៈប្រើប្រាស់ដែលប្រឡាក់ប្រឡូសមេរោគទៅប៉ះពាល់ជាមួយនិងសត្វ
- ការផ្តល់ថ្នាំ និង ទឹកដែលប្រឡាក់ប្រឡូសមេរោគ
- ការដឹកនាំសត្វ ដោយមធ្យោយដឹកជញ្ជូន ដែលប្រឡាក់ប្រឡូសមេរោគ
- ការនាំសត្វដែលមានផ្ទុកមេរោគចូលមកក្នុងហ្វូង
- ការដាក់សត្វនៅកន្លែងដែលមានផ្ទុកជំងឺ ។

រោគសញ្ញា៖

រយៈពេលមេរោគសម្លាប់បានពី ១៨ ម៉ោងទៅ ០៣ សប្តាហ៍ ។

រោគសញ្ញាដែលឃើញមាននៅពេលផ្ទុកជំងឺរួមមាន៖

- សត្វមានអាការៈគ្រុនក្តៅ ជាពិសេសចំពោះសត្វដទៃៗ
- ស្មិតហ្មតាចេញមកវិញនៅ ៤៨ ម៉ោងក្រោយ
- ពងដោរ និង ដំបៅនៅលើមាត់ អណ្តាត បបូរមាត់ បណ្តាចខ្សែមានការហ្ស្រទឹកមាត់ស្អិតអន្តាយ មានរំបកពុះមាត់ មានហ្ស្រទឹកមាត់យ៉ាងច្រើន និង ពិបាកស្តីចំណី ។

- ពងដោរ និងដំបៅនៅច្រុងដោះ ចន្លោះចង្កែកជើង និង គល់ក្រចកដែលធ្វើឱ្យសត្វពិបាកឈរ និងធ្វើចលនា

- ពងបែកហ្ស្រទឹករង្វា ឬខាប់ និង បន្សល់នូវស្នាម រូបសនៅកន្លែងមានពងបែកនោះ
- ការរលូតកូនកើតមានជាញឹកញាប់
- ជំងឺអុតក្តាមកម្របណ្តាចខ្សែសត្វស្លាប់ណាស់ ប៉ុន្តែការធំធេងឡើងវិញក្រោយពីសត្វឈឺមានការយឺតយ៉ាវ
- ការស្លាប់អាចកើតមានចំពោះកូនសត្វ ដែលទើបនឹងកើត និង ជួនកាលក៏អាចកើតមានដល់សត្វចាស់ផងដែរ ។

